

Hovedstad: Bangkok

Indbyggertal: 67.741.401

Etniske grupper: Thai 75 %, kinesere 14 %, andre 11 %

Sprog: Thai, engelsk, diverse mindre sprog og dialekter

Religiøsitet: Buddhister 94,6 %, muslimer 4,3 %, kristne 1 %, andre (2015)

Styreform: Konstitutionelt monarki

Thailand

Thailand er det eneste land i Sydøstasien, som aldrig har været koloniseret. Thailand er et kendt turistmål, som tiltrækker flere millioner turister årligt, men landet er også kendt for en betydelig industrivækst og generel økonomisk udvikling. I Thailand respekteres ytringsfriheden. Kun kongehuset opfattes som helligt.

Religion

Den klart største religion i Thailand er buddhisme, og 95 % af befolkningen er theravada-buddhister. Buddhismen har været statsreligionen siden slutningen af 1200-tallet, men der er fuld religionsfrihed. I Thailand er der et tæt samarbejde mellem staten og den buddhistiske munkeorden, som kaldes "sangha". Sanghaens øverste leder udnævnes af kongen, og uddannelsen af munke kontrolleres af staten. Der er mange templer og klostre i Thailand, og de spiller en stor rolle i befolkningens daglige liv. Det forventes, at alle unge mænd i Thailand optages i en munkeorden i en periode, inden de fylder 20. Der er tradition for at være i klosteret i omkring tre måneder, men nogle er der kun en dag eller to. De fleste tilbringer mindst et par uger der. Formålet med denne periode som munk er, at de unge mænd skal få god karma.

Nogle af de ting, som man vægter højt i buddhismen, er visdom, indre fred, venlighed, tålmodighed, gavmildhed og medfølelse.

Munkene tager sig af mange praktiske opgaver i samfundet, da de har til opgave at oplære andre i den buddhistiske lære, er ansvarlige for en stor del af skoleundervisningen, opmuntrer og trøster syge på hospitalerne og giver støtte og vejledning i hjemmet, hvis man har familieproblemer.

Buddhisme er klart den dominerende religion. Dog er der også andre religiøse minoriteter. Cirka 3 % af befolkningen er muslimer, og derudover er der kristne, og i bjergegnene er der animister.

Hilsner

Når man hilser på hinanden, bruger man en hilsen, som kaldes "wai", hvor man samler hænderne med håndfladerne mod hinanden foran brystet pegende op mod ansigtet, mens man bukker hovedet en smule og sænker øjnene. I Thailand bruger man "wai" til at hilse på hinanden, sige farvel, til

at vise respekt, taknemmelighed eller til at undskylde. Dybden af bukket er et udtryk for, hvor stor respekt man ønsker at udvise.

I internationale sammenhænge er et håndtryk også en acceptabel hilsen. Dog må en mand ikke trykke en kvindes hånd, medmindre hun rækker hånden frem mod ham først. Når man introducerer folk for hinanden i Thailand, vil man typisk introducere en mand til en kvinde og en ung til en gammel (og ikke omvendt). I Thailand bruger man ofte kaldenavne, som ikke minder om det rigtige navn. Det er meget normalt at få et kaldenavn, fra man er helt lille, som familie og venner bruger. Normalvis bruger man kun andres kaldenavne, hvis man bliver opfordret til det.

Respekt

Respekt er noget, som sættes højt i den thailandske kultur. Hilsenen "wai" med bøjet hovedet og samlede hænder på brystet er et udtryk for respekt. Man hilser altid ældre mennesker på denne måde. I Thailand har man meget stor respekt for Buddha, munkene og kongen, og man må ikke pege på nogen af dem. Det er meget uhøfligt og respektløst. Buddhaskulpturer har man også meget stor respekt for i Thailand, og det er ikke bare en dekoration.

Foran nogle huse og bygninger står der et lille hus. Det er ikke et fuglehus, men et åndehus, som man også skal udvise respekt.

Man må ikke røre andre menneskers hoved, da hovedet anses for at være den helligste del af menneskekroppen. Man må især ikke røre børn på hovedet, da et barns "kwan", individuelle ånd, ikke er stærk nok til at blive rørt. Nogle thailændere tror, at et barn kan blive sygt eller få mareridt, hvis hovedet berøres. Det anses også som uhøfligt at stå højere end nogen, som er ældre og dermed også visere end dig selv. Hvis man som thai går forbi et ældre menneske eller en person, som er højere rangeret end én selv, og som dermed er visere, så bukker man hovedet for at gøre sig selv lavere end den anden.

Man skal tage skoene af, når man går ind i et hjem, og man må ikke sidde med benene oppe på bordet.

Ikke tabe ansigt

I den thailandske kultur er man meget opmærksom og bevidst om at beskytte sit image og selvbillede. Man gør, hvad man kan for at være i harmoni med hinanden og udvise sine medmennesker den respekt, de fortjener. Thailændere er ofte meget bevidste om, hvordan de fremstår over for andre for at opretholde freden og harmonien og for at undgå at "tabe ansigt". Man undgår helst at udtrykke negative følelser alt for tydeligt og voldsomt, følelser så som vredesudbrud og selvished.

Mænd og kvinder

Mænd og kvinders roller, ansvarsområder og forælderroller har ændret sig gennem tiden. Traditionelt er det faderens opgave og ansvar at kunne sørge for familien økonomisk. Traditionelt set har både moderen og faderen en rolle i børneopdragelsen. Mandens ansvar er dog først og fremmest

det økonomiske og dernæst børnene. Det er dog med tiden blevet normalt, at både mænd og kvinder arbejder og tager sig af familien.

Ægteskab

I Thailand er der forskel på byer og de mere landlige områder i forhold til, hvordan de typiske skikke er ved ægteskab. I de mere landlige områder af Thailand er der typisk en mere konservativ og traditionel tilgang til ægteskabet. For eksempel skal en mand møde hele kvindens familie for at få deres tilladelse til at "date" hende og derefter gifte sig med hende. Nogle thaiforældre vil gerne forsøge at få deres børn til at følge den traditionelle tilgang til ægteskab, men i sidste ende er det op til den enkelte at beslutte, hvordan man selv gerne vil gøre det. Generelt set er der stor frihed til selv at vælge sin ægtefælle. Dog kan valget af ægtefælle godt være præget af familiens holdning til, hvem de foretrækker. Det er ikke usædvanligt, at et nygift par bor hos sine forældre i en periode, selvom det mest optimale for et nygift thai-par er at bo alene og starte deres eget hjem. Blandt de yngre generationer er det dog også blevet mere frit, og det er blevet mere almindeligt, at de unge flytter sammen, inden de bliver gift.

Der er stadig mange thailændere, som følger den traditionelle kultur omkring ægteskab og beder om brudesum og medgift fra gommen til brudens forældre. Det gør de for at sikre, at gommen vil sin brud nok og elsker hende højt nok til at blive gift. Hvis han er villig til at betale med penge, guld, smykker og værdigenstande for sin brud, så viser det, at han vil gøre, hvad han kan for at tage sig godt af hende efterfølgende.

Børn og opdragelse

Børn fra lavere sociale klasser får typisk ikke en højere uddannelse. Der er flere drenge end piger, som fortsætter deres skolegang og uddannelse. Regeringen arbejder på at give flere piger mulighed for at blive mere uddannet. I starten af den økonomiske fremgang i Thailand var der en tendens til, at familierne i de mere landlige områder prioriterede at uddanne deres sønner. Ofte fik døtrene ikke uddannelser, og især ikke de yngste piger i en søskendeflok, for at forældrene havde nogle af deres børn til at tage sig af dem, når de blev gamle. Denne tendens ses i mindre grad nu. Dog er der blandt fattige familier en tendens til at sende pigerne til udlandet for at arbejde, hvorfra de så kan sende penge tilbage til familien i Thailand.

Det forventes, at børnene tager sig af deres forældre, når forældrene bliver gamle. Ofte bliver et familiehjem givet videre til næste generation. Børn forventes at respektere deres forældre, og denne respekt sættes højt. Thailandske børn vil aldrig såre deres forældre eller få dem til at græde. Hvis det skulle ske, er der en udbredt tro på, at det vil bringe ulykke.

I vestlige lande er der kultur for at opdrage sine børn til at blive meget selvstændige. I Thailand er der større tendens til at holde sammen i familien, spise sammen og lave ting sammen. Den thailandske kultur er meget madfokuseret, og det er en norm, at man deler sin mad med dem, som man elsker. Selvom børnene er flyttet hjemmefra, så vil de alligevel ofte komme hjem til deres familie om søndagen for at spise sammen med dem.

Mad

Thaimad er meget stærkt. Noget af det lugter også. F.eks. syltefisk, durian. Thailændere spiser altid ris. De synes, at brød er som slik.